

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru
(judecător Ludmila Barbos)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
(judecători Anatolie Minciuna, Viorica Mihaila, Victoria Sîrbu)

Î N C H E I E R E

21 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în următoarea componență
Președintele completului
Judecători

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Luiza Gafton

examinând admisibilitatea recursului declarat de Consiliul municipal Chișinău,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Chișinău al
Cancelariei de Stat către Consiliul municipal Chișinău, intervenient accesoriu Maia Laguta, cu
privire la anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr.1/51-1 din 19 mai 2016,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2017, prin care au fost respinse
apelurile declarate de Consiliul Municipal Chișinău și Maia Laguta și menținută hotărârea
Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 17 august 2017,

c o n s t a t ă :

La 02 august 2016, Oficiului Teritorial Chișinău al Cămarilor de Stat a depus în instanță
cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenient accesoriu
Maia Laguta, prin care a solicitat anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr.1/51-1 din
19 mai 2016 Cu privire la darea în locațiune a unor încăperi din str. Suceava, 110 lit. A (subsol)
dnei Maia Laguta, membru al Uniunii Cineaștilor din Republica Moldova.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, la 19 mai 2016 Consiliul municipal Chișinău
a adoptat decizia nr.1/51-1, prin care s-a dispus darea în locațiune, pe un termen de trei ani, Maiei
Laguta a unor încăperi din str. Suceava, 110 lit. A (subsol), cu suprafața de 94,1 m.p., pentru
amplasarea unui atelier de creație. Consideră că actul administrativ a fost emis cu încălcarea
procedurii stabilite, fără desfășurarea unei licitații publice, ceea ce contravine prevederilor art. 77
alin.(5) din Legea nr.436-XVI din 28 decembrie 2006, privind administrația publică locală,
conform căreia bunurile proprietate publică ale unității administrativ teritoriale pot fi înstrăinate,
concesionate, date în arendă ori în locațiune, prin licitație publică, organizată în condițiile legii.

Reclamantul a indicat că la data de 27 iunie 2016, în conformitate cu art. 68 alin. (2) din
Legea privind administrația publică locală, s-a adresat cu o notificare în adresa pârâtului, prin
care a solicitat abrogarea actului, însă în termenul prevăzut de lege, răspunsul la notificare nu a
parvenit, motiv din care s-a adresat judecății cu prezenta acțiune.

Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat solicită anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr.1/51-1 din 19 mai 2016 cu privire la darea în locațiune a unor încăperi din str. Suceava, 110 lit. A (subsol) dnei Maia Laguta, membru al Uniunii Cineaștilor din Republica Moldova.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 17 august 2017, cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat către Consiliul Municipal Chișinău, intervenient accesoriu Maia Laguta privind anularea actului administrativ a fost admisă. A fost anulată decizia Consiliului Municipal Chișinău, nr. 1/51-1 din 19.05.2016 cu privire la darea în locațiune a unor încăperi din str. Suceava, 110 lit. A (subsol) dnei Maia Laguta, membru al Uniunii Cineaștilor din Republica Moldova (f.d.81, 88-90).

Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, prin decizia din 22 noiembrie 2017, a respins apelurile declarate de Consiliul municipal Chișinău și Maia Laguta împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 17 august 2017, cu menținerea hotărârii primei instanțe (f.d. 139-147).

În motivarea soluțiilor sale, instanțele ierarhic inferioare au conchis că Decizia contestată urmează a fi anulată, deoarece a fost emisă contrar prevederilor art. 77 alin.(5) din Legea RM nr.436-XVI din 28.12.2006 privind administrarea publică locală, adică încăperile din str. Suceava, 110 lit.A (subsol) au fost transmise Maiei Laguta, fără organizarea unei licitații publice.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 16 ianuarie 2018, Consiliul municipal Chișinău, prin intermediul reprezentantului său, Alina Tofan, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2017, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 17 august 2017, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă acțiunea (f.d. 152-154).

În susținerea recursului, reprezentantul recurentului a indicat că decizia instanței de apel este pasibilă de casare, deoarece aceasta a fost adoptată cu încălcarea normelor de drept material și anume instanța a interpretat în mod eronat legea.

Opinează că, la examinarea cauzei, instanțele de judecată nu au determinat circumstanțe importante pentru soluționarea justă a cauzei, au dat o calificare greșită raportului litigios, greșit au soluționat conflictul dintre normele cuprinse în diferite acte normative.

Consideră că, instanțele ierarhic inferioare la soluționarea litigiului au ignorat prevederile Regulamentului cu privire la gestionarea clădirilor, construcțiilor și încăperilor cu altă destinație decât cea locativă – proprietate municipală, aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 11/55 din 23.12.2014, potrivit căruia încăperile nelocuibile aflate în gestiunea Consiliului municipal Chișinău, pot fi date în locațiune prin intermediul licitației sau prin intermediul negocierilor directe. Precum și prevederile art. 24 alin. (4) din Legea culturii nr. 413 din 27.05.1999, care indică că autoritățile administrației publice locale pun la dispoziția oamenilor de creație și colectivelor de creație încăperi pentru studiouri, ateliere, precum și alte spații necesare pentru activități culturale, stabilind facilități și reduceri de plată, în conformitate cu actele normative.

Verificând argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs, pe baza materialelor din dosar, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme

de Justiție consideră că recursul declarat de Consiliul municipal Chișinău este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 09 februarie 2018 Curtea Supremă de Justiție a expediat intimațiilor o copie a cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii copiei respective (f.d. 158).

La data de 21 februarie 2018, intimatul Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, a depus referință la cererea de recurs declarată de Consiliul municipal Chișinău, prin care a solicitat respingerea recursului ca nefondat, cu menținerea deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2017.

Intervenientul accesoriu, Maia Laguta la data de 07 martie 2018 a depus referință la cererea de recurs declarată de Consiliul municipal Chișinău, prin care și-a exprimat susținerea recursului, considerându-l întemeiat, iar decizia Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2017 și hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 17 august 2017 ca neîntemeiate și ilegale.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit scrisorii de însoțire nr. 17831 (f.d.148), decizia Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2017 a fost expediată în adresa participanților la proces la data de 13 decembrie 2017, astfel recursul depus la data de 16 ianuarie 2018 se consideră a fi declarat în termen.

În conformitate cu art. 433 lit. c) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

În speță, recursul a fost înaintat de Consiliul Municipal Chișinău, prin intermediu reprezentantului, Tofan Alina, în temeiul procurei nr. 07-116/99 din 28 decembrie 2017 (anexată la materialele dosarului judiciar (f.d. 155)), astfel temeiul stipulat de art. 433 lit. c) Cod de procedură civilă nu are incidență.

Potrivit art. 433 lit. d) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

La caz, completul relevă că nici temeiul prevăzut de art. 433 lit. d) Cod de procedură civilă nu este aplicabil.

Luând în considerare cele constatate supra, completul conchide că recursul nu poate fi considerat inadmisibil în baza temeiurilor enumerate la art. 433 lit. b), c) sau d) Cod de procedură civilă.

În continuare, audiind raportul verbal al judecătorului raportor cu privire la încadrarea celor invocate în recurs în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2)-(4) Cod de procedură civilă, completul constată existența temeiului de inadmisibilitate stipulat la art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă.

Conform art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Potrivit art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Conform art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Aceste dispoziții legale fundamentează ideea potrivit căreia judecarea recursului exercitat conform Secțiunii a 2-a, Cap. XXXVIII, Cod de procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește în exclusivitate probleme de drept material și procedural, verificându-se legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, sarcina instanței de recurs la această etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În speță, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Iar din conținutul cererii de recurs rezultă că, în mare parte, recurentul a reluat criticile formulate în fazele procesuale anterioare, asupra cărora instanța de apel și instanța de fond s-au pronunțat cu suficientă putere de convingere, iar invocarea pretinselor încălcări admise de instanța de apel și prima instanță nu sunt suficient de fundamentate și nu au vocația de a conduce la modificarea soluției în prezenta cauză civilă.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în

principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justiție și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul relevă că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyanyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Din considerentele nominalizate și având în vedere faptul că instanțele ierarhic inferioare au examinat cauza sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor, argumentele principale ale recursului, care sunt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios la judecarea cauzei în ordinea de apel și în prima instanță, completul ajunge în mod unanim la concluzia de a considera recursul declarat de Consiliul Municipal Chișinău ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 433 lit. a) și 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Consiliul Municipal Chișinău se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Ala Cobăneanu

Judecători

Dumitru Mardari

Luiza Gafton

